

عنوان مقاله:

بررسی تغییرات مکانی شوری آب های زیرزمینی غرب حوضه دریاچه ارومیه

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی زمین، فضا و انرژی پاک (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مریم السادات واعظ مدنی - دانشجوی کارشناسی ارشد آبیاری زهکشی، دانشگاه تبریز

ابوالفضل مجنونی هریس - استادیار گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

وقوع خشکسالی های متعدد و برداشت بی رویه از آب های زیرزمینی در چاه های حاشیه غرب حوضه دریاچه ارومیه موجب کاهش کیفیت آب شده است. لذا در پژوهش حاضر به بررسی تغییرات مکانی و سدیمی آب های زیرزمینی این منطقه پرداخته شده است. بدین منظور، تغییرات شاخص های هدایت الکتریکی (EC) و نسبت جذب سدیم (SAR) با استفاده از روش زمین آمار بررسی و نقشه های پهله بندی آنها در محیط GIS ترسیم گردید. نتایج حاصل نشان داد که شهرستان میاندوآب از نظر مقدار هدایت الکتریکی آب زیرزمینی، بحرانی ترین منطقه بوده و مقدار هدایت الکتریکی متوسط آن بیشتر از 3000 میکروموس بر سانتی متر می باشد و همچنین مقدار هدایت الکتریکی در قسمت های شمالی منطقه مورد مطالعه شروع به افزایش کرده و خطر توسعه ی شوری آب زیرزمینی در آنجا زیاد است. بر اساس پهله بندی نسبت جذب سدیم، تقریباً کل آب زیرزمینی منطقه به جز شهرستان میاندوآب از نظر درجه قلبایت در کلاس با کیفیت عالی (S(1)) و شهرستان میاندوآب در کلاس با کیفیت متوسط (S(2)) قرار گرفته است. بررسی مقادیر متوسط هدایت الکتریکی نشان داد که شهرستان های میاندوآب، خوی، سلماس، ارومیه و نقده بترتیب دارای شوری بیشتری می باشند. در بین آنها منطقه نقده وضعیت مطلوب تری نسبت به بقیه دارد. نسبت جذب سدیم نیز شرایط هدایت الکتریکی را در منطقه فوق دارد. از لحاظ طبقه بندی کیفیت آب زیرزمینی بر اساس دیاگرام وبلکاکس جهت مصارف کشاورزی، منطقه مورد مطالعه، به 9 دسته C(1), C(2), S(3), C(4), C(1), C(2), S(2), C(4), S(3), C(4), S(2), C(2), S(1), C(2), ترتیب 43/94 به 8/21 درصد، 35/98 درصد، 8/21 درصد، 5/33 درصد، 2/46 درصد، 2/25 درصد، 1/43 درصد، 0.2 درصد و 0/2 درصد طبقه بندی شده است.

کلمات کلیدی:

شوری، نسب جذب سدیم، آب زیرزمینی، حوضه، دریاچه ارومیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/456627>

